

Ese de trei ori în septembra: Mercurii, Vineri și Duminică, când o colă întrăgătoare, sănd numai dijumete, adică după momentul împregătorilor.
 Pretul de prenumerație:
 pentru Austria: 8 fl. v.
 , dijumete de an: 4 " "
 , patru: 2 " "
 pentru România și Strainetate:
 pe an întreg: 16 fl. v. a.
 , dijumete de an: 8 " "
 , patru: 4 " "

ALBINA.

Esemplare complete de la nr. 1. a. c. mai avem, deci prenumerația mai potem primi.

Pe dd. prenumeranți i rogăm ca delocu ce nu primesc cutare numeru, se binevoiesc a reclamă in epistole nesigilate si nefrancate. Administrația „Albini.“

Viena 14/26 jan. 1867.

Opiniunea publică din monarhia se ocupă mai cu séma de alegerile electorale în terile nemagiare. Guvernul din partea a observat pericolul ce i se vine de la programul centraliștilor, cari nu vor se intre în senatul imperial străordinar, de aceea să da totă silintă a impede realisarea acestui program. Silintă guvernului fu pră apriata, prăbatărie la ochi, de unde „N. fr. Pr.“ l-invinovată că esseria influență neindreptată a supră alegerilor. Din reponsurile organelor guvernului le dau astăzi, se vede că sila lă mancată tocmai pre bietulu vinovat. Eca cum respunde „Wiener J.“: „Suntemu tare convinsi despre neadeverulu acestei imputări. Guvernul e mai conscientios de catu se facă altu ceva, de catu ceea ce-i permite dreptul si inteleptiunea. Dar cumca se-si arete (guvernul) parerea sa catu se pote de chiaru in cestiunile pendinti de dreptu publicu, acăstă, asié credem, e nu numai dreptul ci si deto-rintia lui.“ — In urmarea acestor măsuri, constelația politica fatia cu senatul imperial creatu prin patentă din 2 ian. devine nesecură, nu mai multu asi de chiara precum la inceputu era credintă că se prevede.

Ce va se dica cumca guvernului nu e neapătu la alegeri, acăstă o precepem deschisită noi romani, cari numai în forte putine locuri avem, undeu se observă aptitudine din partea oficialilor magiare. —

Dintre diariile francesci mai nedependinti, e acum „Journal d. Dbts.“ care se pronuncia in favorea reformelor prochiamate de Imperatul Napoleon la 19 ianuarie. Elu crede că dreptul de interpellare a membrilor corpului legislativu, infatisarea ministrilor si deto-rintă de responsabilitate sunt eluptate mai mari ale libertății de catu dreptul de adresa. Ponderositatea cea mai mare atribue dreptului de reunii, care la totă intemplarea are se fie mai mare de catu dreptul de conferintie, alțimtire guvernului s-ar face ridiculos.

Statele nemtiesci de mediasi, in mediuocul nisuntielor nemtiesci spre unitate, sentiesc poterea atragătorie a Prusiei. Bavaria mai antaiu incepe negociații cu Prusia, dar nu pentru a-si sacrifică autonomia, ci tinde numai la atari relatiuni, prin cari armata si-va pună-o la despusea Prusiei pentru casulu daca teritoriul nemtiesc s-ar atacă din cutare parte. Cu alte cuvinte, e o aliantă defensiva si ofensiva, de care Bavaria va fi avendu mai multa necesitate de catu Prusia. —

Guvernul din Spania continua persecuarea si essilarea membrilor partitei liberali. Consiliarii cei mai fideli ai reginei inca apróba acă asta procedura, pentru că returnarea o credunepossibila, după ce liberalii fura impinsa a se face contrari de mōrte dinastiei. —

Din Candiă sunt dōue feliuri de sciri. Pre candu de o parte se afirma că rescōla e nemicita si că guvernul turcesc pre cugete ce forma de administrație se dee terei, — pre atunci alta scire repetiesc că grecii siliti de geru numai au intreruptu batalia. —

Cestiunea orientului.

De la erumperea rescōlei pre insula Candiă si pana astăzi audiramu neintreruptu ingrijigurile cele multe ce se manifestara in diuariștia europeana că cestiunea orientului amenintia cu explozii, amenintia ecilibriul poterilor Europei cu pericol din partea Rusiei, a careia tendintia e a pune mană pre Constantinopole, pre cheia Europei si a Asiei.

In fatia acestor evenimente ce se credea că se prevedu, nemtii nu lipsira a intonă missiunea loru naționala in orientu, totu asiē facura fratii nostri conlouitorii magiarilor si altii, in catu cu dreptul potem dice că in mesură ce omulu morbosu (turculu) trage mai lungu timpu de mōrte, in aceea se inmultiesc pretendintii la ereditate.

Se pote ca scirile mai nōue din Candiă despre domolirea rescōlei se fie aderante, dar asta cercutantia inca nu deslegă cestiunea orientului, si combinatiile ce se facura din diferite parti se vor mai sustine, desvoltă, modifică precum se va pronunța opinionea publică in asta privinta.

Elementul roman situat la frunzăriile Turciei si in Turcia, nu pote privi cu desinteresare la aceste combinatiuni ce se facu si a supră venitorului patriei sale. Deci le vom privi pre scurtă totă in rondu, arându: ce este cestiunea orientului; ce credu nemtii si missiunea loru; ce vrea magarii; combinatiune de alianță romano-magiară; panslavismul; in fine vom cercă a essanină cari potu fi basele unei deslegari durabile a numitei cestiuni.

Nu se implinira bine dōue sute de ani de la spedițiunea ultima a cruciferilor, si se ivira desbinari in cristianismul apusunu, cari se prolongira secole multe. Acăstă era bine venită imperiul otomanu, care acumă secură cu securitate de pe grumadiul seu respectului ce-i impună apusulu Europei, si cercă a cucerii orientulu. Imperatul de Constantinopol se aperă, dar numai slabu, căci paresitu de poterile apusane, nu ajungeau poterile proprii ale statului seu celui cufundat in discordii, intrige, denervari si lipsa de moralitate, astfelu la a. 1453 si-puse Sultanulu turcescu resedintă in Constantinopol; imperiul romanu resaratenu (ce-i dicu si bizantinu, grecescu) nu mai esiste, poporatiunile romane, grece, bulgare scl. se supusera.

Caderea Constantinopolului insuflă temere apusului, si compatimire pentru creștinii meniti de sorte a portă jugulu otomanu. Atunci delocu s'a nascutu si ideia de a respinge pe turci din Europa, dar realizarea planului se amană căci apusulu sangeră in certele suveranilor, mai apoi cu unu secolu incepura certele religiose cari condusera la resbele civile a caroră flacara se intinse de la malurile Franciei pana la Carpati, durandu mai multe secole.

Intre atari cercutantie fatali pentru creștinismu, turculu nu numai că nu fu respinsu, ci inca se estinse catra apusu, Bud'a si-plecă capulu si in ea marele magiaru Verböczy edă sentinție judecătoresci in numele Sultanului.

Acă ar fi locul se luămu cunoștința despre convingerea multor' cumca Domnulu Romanilor Mihai-Eroulu, considerandu geniulu lui militare, pre timpulu seu ar fi fostu in stare a gonfi insusi pre turci din Europa, dar... (o scim cu totii.)

Pre candu se asidiu foculu resbeleloru civile religiose, Leopoldu I Imperatul Austriei se prisese de turcu, lu goni din Ungaria si Banatu, aduse Transilvania sub domnirea casei absburgice, asecurandu-se astfelu contra influenței turcescii in aceasta tierra, fortărea mare, naturale.

Dar după elu, bataliele de succesiune in Spania, apoi in Austria, și pre Europa a-si uită de turcu. Iosefu II in alianța cu imperatér Rusiei plecase de nou catra acestu scopu alu creștinatii, dar nu preste multu se vedi constrinsu a recede. Urmara bataliele cu Francia, totă poterile avura de lucru, si dedera turcului pace. Sultanulu o pote dice cu dreptu cuventu că elu purure s'a bucurat inter litigantes.

Se vede apriatu din lungulu sirul istoriei că purure esistara tendintiele d'a alungă pre turculu din Europa, si că realizarea acestor tendintie o intreprinseră poterile de cate ori aveau ocazie (lipsă altu resbelu) ori modu. Daca inse nu intreprinse fie care suveranu de cate ori avea poteri militari disponibile, — caușă e simplă, că adeca neci unulu n'a tractat cestiunea de urgintia, căci nu era vorba de statulu seu propriu, ci de a treiă persoană: creștinii din orientu, despre cari nu potea fi securu neci unulu a-i posiede neci chiar după eliberare, era a-i eliberă numai spre binele loru, nu venia nimenii la socotela.

In secolu presint, cestiunea orientala (caușă alungare turcilor din Europa) nu e mai multu numai militara, ea a devenită politica de interesu generalu, e cestiune de ecilibriu europeanu; diplomati a luat'o a mana dandu-i acăsta coloro nouă, ce in secolele trecute numai in forte mīa mesura o posiedea. De la astă punctu se datăza ingrijirea si spația diplomatici pentru modulu cum se va deslegă acăstă cestiunea. Diplomatia a numită pre turculu de omu morbosu, (vediendu-lu sub clim'a Europei slabitu si degenerat cu institutiuni cu totu) si

Prenumeratiunile se fac la toti dă. corespondinti a-i nostri, si d'adrept la Redactiune Josefstadt, Lange-gasse Nr. 43, unde sunt a se adresa si corespondintele, ce printre Redactiune, administratiunea seu speditură că vor fi nefrancate, nu se vor primi, era cel anonime nu se vor publica.

Pentru anunțe si alte comunicări de interes privat — se respunde cate 7 cr. de linie, repetările se fac cu pretiu scadiu. Pretul timbrului cate 30 cr. pentru una data, se antecipa.

intrădeveru mare parte ea si părtă de elu grigie ce se detoresce unui omu in dōga slabă, a caruia mōrte amenintia linisce.

Cu alte cuvinte: astăzi nimene nu mai intrăba — cum s'ar potă alunga turculu din Europa? ci aceea — cine va domni peste provinciile turcescii, după mōrtea turcului?

Acăstă intrebare provoca multime de combinatiuni. Rusia, Austria — său mai bine dicindu nemtii si magarii, desă straini de orientu, formăza pretensiuni la eventuală ereditate de la turci.

In catu e pentru Rusia, — abstrandu de la simpatie ori antipatie ce poporatiunile din Turcia le au pentru Tiarulu, — ea nu va potă pune in Constantinopole piciorul secuру de durabilitate, căci estinderea ei in asta direcție nu convine intereselor Europei, precum ni spuse resbelulu din Crimea; — era de alta parte asemenea impreunare a Slavilor de medianopte cu cei de mediasi s'ar potă intemplă numai cu nemicierea elementului romanu, pre care insecreculu l'a dovedită destulu de tare pentru a se opune. Deci toem'a daca am presupune că Europa pentru atari mominte si-ar avea complicatiuni sale speciale, cari ar impede că o se opune Rusiei, nesmintită că acele mominte ar trece rapede si i-am vedé pre toti uniti contra contrariului comunu.

Nemtii din Austria, desă nu mai facu parte din Germania, se tieni totuși de traditiunile politice de alta data, ei mai credu că „Dunarea trebuie se fie nemtăscă de la isvoru pana la mare.“ Spre asemenea scopu i vedem facandu combinatiuni de alianță cu magarii, ca in compania se plece catra Constantinopole. Dar fie-ne iertatu a presupune despre magarii că vor prevede apriatu cumca nemtii numai peste cadavrulu naționalitatii magiare potu ajunge la Dunarea de jos, deci nu vor primi o alianță spre stricarea loru.

Magarii pretindu că regele Ungariei, ca atare, e chiamat a luă in posesiune unele provinciile turcescii, in virtutea unor diplome unguresc si title ce le părtă. Nemica mai ridiculosu de catu a crede in timpulu modernu că diplomele, titlele, ori tratatele ajungu a ocupa provinciile si foră de voia respectiviilor locuitorii. Avemu dovăda Königgrätz si Custozza, unde nemica nu ni folosi „dreptul celu bunu,“ cum lu numiau actele guvernului. Altele sunt mediasi de cucerit, la acestea trebuie se se pregătesc Austrii daca are cugetu de cucerire. Altintre credem că misiunea Austriei de presentu e mai multa consolidarea constituționale ale provinciilor ce le posiede, de catu cucerirea de altele nōue.

Cetatoriul va fi observat că vorbiramu acă despre nemti si magarii ca duoi faptori in locu de a vorbi numai despre Austria. Astă, pentru că dualismul ce are se se înfăntizeze, va i acestu imperiu in dōue state mici, nemtiesc altul magiaru, si a bu-

ma fie care parte si-va ave vointia sa propria in cele mai multe afaceri. Se ilustram acesta afirmatiune cu cuvintele istoricului magiaru Mihaiu Horváth, citate in dilele trecute si de dinaristică nemtieșea, carele intr'o prevenire a unui opu alu seu dicea la 1849.

Dualismulu, la care se eugeta acum'a unii barbati de statu, adeca dōue state constitutiunali separate cu ministrerie respundiatorie, cari se fie dōue si totusi se fie unulu, n'au esistatu candva neci in realitate neci in teoria, e impossibilitate aritmetica, e mistificatiunea cea mai mare si mai punibila. Cu asemenea constitutiune nu se pote incunjurā alternativ'a că: séu neci un'a dintre aceste dōue parti nu-si pote dā votu decisivu in afacerile importanti si asiè constituutiunismulu e maschera, séu că amen-dōue partile vinu in cérta, in catu numai absolutismulu comunu se le pote desparti."

Eea prospectele Austriei dupa inaugurarea dualismului, ce guvernulu vre se o faca curundu. Intre cercustantiele numite, ce probabilitate vor intreveni, va fi anevoia pentru imperiu se essericeze influintia a supra orientului, anevoia si pentru nemti si pentru magiari.

Venim la combinatiunea de *alianța* romano-magiana. Sunt multi cari propagă convingerea că aceste dōue natiuni, incunjurate si amenintate juriu imprejur de elemintele slave, sunt naturalmente chiamate a formă aliantia pentru conservarea proprie. Daca acesta chiamare o vom privi din punctul de vedere alu relationilor topografice, o vom crede. Dar luandu in consideratiune si alte mominte, vom trebuu se concedem că cei ce indegeta aliant'a si-facu detorint'a, dar cei ce credu in possibilitatea ei comitu — pentru aste timpuri — pecate contra istoriei, contra tendintielor magiare.

Contra istoriei pentru că de secole de ani ce suntem la olalta, intre elementul romanu si celu magiaru n'au esistat aliantie de amicetia d. e. uniunea celor trei natiuni etc. numai statulu, aliant'a politica (ori supunerea) ne-a sustinutu, de aliant'a morală — dorere — n'au fostu vórba.

Contra tendintielor magiari am pechatu credindu in aliantia, căci aceste nu recunoscu esintinta natiunei romane, deci n'ar ave cu cine pactă. Afara de acésta, magiarii nisuesc la magiarisarea si nu la aliant'a nostra. — Panslavismulu e pericol eventualu, magiarismulu inse pentru noi e pericol actualu, de unde urma că mintea practica mai multu trebuie se se ocupe de ceea ce esiste de presentu, de catu de ceea ce numai in

venitoriu ar urmā, si pe atunci inca numai dōra.

Dar noi nu nepr̄ tememu de panslavismu, pentru motivele cu cari spusramu mai sus că nu ne tememu de Rusia, căci in acésta vedem personificatul panslavismulu.

Incheiamu cu convingerea nostra cumca in cestiunea orientala sunt chiamate numai natiunalitatile din Turcia: greci, romani, bulgari etc. Interventiu-ne unei poteri straine numai ce ar schimbă jugulu turcescu cu cel'a alu poterei respective, facendu astfel ca cestiunea se nu fie deslegata in modu promitatoriu de durabilitate.

Detorint'a Europei este a medilocii pentru aceste natiunalatati conditiunile de vietia capaci a le nalti la maturitate politica pre candu va mori turculu, ca asiè se-si pote luá ereditatea ce li competesce fora de intrenirea cutarui tutoru.

Celu ce crede astadi că se pote restitu imperiul bizantinu, acel'a ignorēza diferint'a cea mare intre institutiunile ce le-a avutu acel'a si intre institutiunile capaci in diu'a de astadi a crea si sustine state noue. Lipsescu in Turcia elemintele moderne (unitatea de limba, aspiratiuni etc.) pentru restituirea vechiului imperiu.

De aceea deseuviintiamu politica grecilor, cari pre candu se lupta pentru libertatea loru propria, facu casí magiarii cu noi, adeca nedreptatiti altoru natiunalatati, ei prin ierarchia grecésca apesa elementulu bulgaru si celu romanu. La Candi'a, in numele santei cruci intra in focu, éra in Bulgaria totu in numele santei cruci ierarchia grecésca nedreptatiesce natiunalitatea bulgara.

Suntemu crestini, detorintu reverintia santei cruci, trebue se dorim triumful ei pretotindene. Suntemu romani, ca atari am avutu parte de suferintie mai multu ca veri care altu poporu, de aceea scimu catu de amare si dorerose sunt suferintiele. Deci suntemu capaci a senti dorere pentru miile de familii canadiene, cari in capu de ierna, fora acoperimentu si fora imbracaminte ratecescu prin muntii insulei, pana ce spad'a turceaca, fomea, ori gerulu li curma vieti'a.

Inse simpatia si dorerea nostra ar fi deplina, ar fi forte mare atunci candu l'am vedé pre clementulugrecesen liberu de egoismulu natiunal, care lasa si Romaniai suveniru triste, candu l'am vedé insufluitu numai de adevărata libertate, carea candu o pretindu pentru sine, nu o disputa altora, nu o denegă elementului romanu si celui bulgaru din imperiul Sultanului.

La cestiunea pedagogiului romanu din Aradu.

Langa Muresiu 8/20 januariu.

(*) Ar fi o incercare óresi-cum vatematoare pentru sentiulu si convingerea publicului romanu, daca ne-am pune se demastram meritul nedisputabilu ce-lu are institutulu pedagogic preparandial din Aradu intru desceptarea spiritului natiunalu si latirea culturei intre romani din Ungaria si Banatu.

De la infintiarea acestui institutu, elu au avutu norocirea de profesori bravi si zelosi, cari totdeun'a s'au nisuitu a corespunde cu demnitate chiamarelor. Cu bucuria nemarginata vedem multimea invetitorilor ungurieni si banatieni esiti din acestu institutu, cari — in partea loru mai mare — cu zelul invapaiatu latiescu cunoșintele castigate de la acei bravi apostoli ai culturei si spiritului natiunalu si ne infioram cand eugetam la starea deplorabila in care am fi acum'a daca nu se infintia nici acestu institutu destinat pentru latirea culturei celei naii primitive ce trebuie se si-o agonisesc mai nainto do tote fiecare natiune, fiecare popor, care se desbraca de selbaceimea neșintie.

Adeveru e că multe neajunsuri, multe seaderi a suferit si inca totu mai sufera acestu institutu, dar chiar pentru că i sentimentu pondros'a misiune si pentru că vedem cu dorere că de la infintiarea lui nu s'a mai facutu nici intr'o parte vre-o imbunatatire esentiala in favore a acestui factoru principalu al culturei natiunale, trebuie se ne nisuim din respoerti, prin totu concursulu potinciosu alu toturor a cari dorescu naintarea natiunii, ca se facem poszibila introducerea de reforme necesarie in acestu institutu, pentru ca amesuratul mai marior si mai multelor cerintie ale timpului modernu, totu mai cu mare si mal imbucuratoriu resultatu se pote corespunde frumosei sale chiamari.

Seiu bine, că barbatii natiunei nostre demultu au dorit ca se radice acestu institutu la natiunea deplinie sale chiamari, si s'au nisuitu ca se-lu puna in aeca stare cuvenita, in care fiindu bine provediutu atatu materialmente catu si spiritualmente se pote corespunde in deplinu crescentelor cu timpulu lipse si pretensiuni ale natiunii, — inse dorere scimu si aceea că aceste nisuntie nobile fusera intempi-nate totu cu pedece neinvigibile.

Dar e timpulu, ca se nu mai lasam a acestu institutu totu numai sōrtii vitregi séu latentelor intrige a lo influintelor dusmane, si cu atat'a mai alesu nu, căci acum'a fiindu eliberati de sub ierarchia serbesea, care precum in alte nisuntie natiunale, asi si pe calea invetimentului mai multu ni-a pusu totu pedece de catu ne-a ajutat, — éra acum'a fiindu invetimentul in manile nostre, mai alesu noi insine, eu nepasarea séu nepreceperea nostra vom fi caus'a innapoarei nostre. Se facem dura — nu mai multu de catu ceea ce e posibilu, adeca ceea ce ni sta in poterea nostra; dar atat'a apoi cu tota barbat'a si seriositatea, pentru că precum scimu cu totii, starea eca ticalosa, anume cea materiala, in carea se afla acestu institutu si personalulu seu profesoralu, si-a ajunsu culme si a devenit amerintatore pentru esintiia lui.

Nu me sentu chiamatu a face in privint'a acésta vre-o propunere; lasu acésta sentiului bunu alu publicului romanu si altor bar-

bati devotati, causei natiunale, cari vor se momentulu si medilócele potrivite, — éra acésta ocasiune, am dorit numai ca se atrage atentiunea barbatilor chiamati de a conduse causele natiunei la o impregurare carea du parerea mea merita cea mai serioasa atentiune caldurasă imbratisiare.

Cu bucuria am intielesu că in ultim'a dunare generala a Asociatiunii rom. din Arad alesu o deputatiune care va ave se asté la tronulu Naj. Sale mai multe gravamine postulate in interesulu culturei natiunale; in aceste veduri am ca s'au recomandat cu cald ca se se espereze la locurile mai innalte imbunatatirea salarilor corporul profesorilor alu institutului pedagogic din Aradu, cari lari sunt unu defectu, o scadere principala fiind că sunt atatu de marisave in catu n'au junsu si n'au corespunsu nici nainte cu 40 ani, éra pentru timpulu si scumpetea de sa — se potu numi intr'adeveru mai cu mult dreptu o batjocura séu ironia, de catu o remuneratiune si medilóce de traiu pentru profesori; — ele adeca sunt numai de cate 300 cati-va fl. pe anu, o suma, ce precum scimus, ajunge nici pentru unu studinte, necum pentru profesor si tata de familia.

Deci celiu ca pasiul intentiunatu aiba rezultatulu dorit, — scimus in se bine, in privint'a imbunatatirei salarilor profesorilor preparandiali, cari adeveratul e sunt de compatimutu, si nainte cu vr'o dicece — a sub absolutismu inca s'au facutu propunerii in atunci desi bugetulu destinat instructiunii publice era destul de marisoru, guvernulu in atunci cunoscendu bine influintia salutară are acestu institutu asupra natiunalitatii chiamate pentru că se lupta acelu guvernul nu ati pentru desceptarea ei mai multu pentru amortirea spiritului natiunalu, nu s'au potu iuviu ca se ajute din medilóce statul, acestu institutu ce nu corespunde intentiunile desnatinalisatore ale absolutismului genitoriu, ci sub unele si altele pretezute anume din cauza neajunsului fondurilor scolare gr. or. ce se administra in Pesta si cari primitul manipularea neconscientie sub inspectiunisrbesea de mai nainte, au scadiutu pe diumate, a totu respinsu séu amanatu acésta cestiu.

Mai tardiun anume dupa caderea absolutismului, candu prin valerarile profesorilor era s'au adus acésta cestiu pe tapetu, precum se dice — voi'a ar fi fostu, inse — nu era bani, finantiele erau ruinate, apoi si in prima inca totu asi si stam, séu — si mai re — Deci de unde se imbunatatiesca guvernul, salariile profesorilor preparandiei romane? — séu ca se punu intrebarca si mai caracteristica unu statu, care da din pung'a supusilor si pentru lipsele sale in fio care anu vr'o 500 milioane, — de unde se ie si se dee elu vidoue — trei mii pentru sustinerea si imbratirea unui institutu romanu, destinat de reversa lumina peste unu milionu si m'bine de contribuenti loiali si cradintios??

In astfel de situatiune astandu-ne, cred că facu unu sierbitiu oportunu causei, cand incunoscintiezu publicului nostru stadiului care se afla adi acésta causa la locurile mai multe.

Dupa reportulu si propunerea, ce o fac asupra acestei cause mai anterii consiliarii scolarii Constatin. Ioanoviciu de fericita memoria, urmandu-se la consiliul regiu din Buda desbaterile mai departe, precum me informa-

FOISIORA.

Cium'a.

I.

Se vi spunu de gele
De dureri pr̄ grele
A mamei 'nristata
Dupa a sa feta, — —
Caci ea a avutu,
Si ea a crescutu,
Nōe feciorei
Forte voinicei,
Cu Voichit'a, dicee, —
Ea pe toti intrece
Cu frumséti'a ei,
Ochii-i negrisie!
Vestea i-a esită,
Craiu a auditu,
La feta-a venită,
Si o-a si petuit, —

Din fiati, optu nu vrea,
Ba, nici mam'a sa,
Dar celu medilocinu
Frate Constantinu,
Că totu li graia,
Pe Voichit'a om dā
Dupa craisoru,
De-i si departioru,
Tiene vér'a serbatori,
Éra iérn'a siediatori!
Maica-sa graia:
„Ba, că nu o-oiu dā
Că n' o-oiu mai vedé,
Si ea-i fēt'a meal!“
Petitori venira
Si o mai petira, —
Si-atunci Constantinu
Frate medilocinu
Pe Voichit'a-o dā
Nunt'a i-o facea,
Si ea că plecă
Peste nōe-otara
Intra diecea tiéra. —
Fratii se 'nristara, —

Si se bolnavira,
Toti nōe morira
Toti nōe 'nti' o luna,
Ca cum moru de ciuma,
Numai a remasu
Mam'a de necazu,
Cu usi'a 'neuiata,
Si eu mati'a 'n vétra!

II.

Mam'a totu se plange
In lacremi de sange,
Si-unu anu s'a rogatu
Si a blastematu
Că n' a ascultatu
Celu mai medilocinu
Fecioru, Constantinu
Blastemandu, dicea:
„Pana n'oiu vedé
Pe Voichit'a mea,
Pamentul se-lu lase
Se mi-o-aduca a casa,
Bă nici se-lu primésca
Ca se odihnesca!“

Pamentu-audiá
Voia'i a impliniá, —
Constantinu esia
Si delocu plecá
Dupa sor'a sa,
Pe calu surisioru
Din sicrinisoru
Cu freu si zabele
Totu din braciele,
Si cu sabioá
Din cea crucisiora, —
Panz'a o-a pusu de siea
Si a plecatu asiá,
Si-a mersu sburandu,
Peste munti trecandu,
Pan' la sor'a sa,
Si din graiu graia:
„Hei! Voichit'a mea!
Mam'a te voiesce
Pana mai traiesc,
De vrei s' o 'ntalnesci,
Se mi-te grabesci!“
Voichit'a 'ntrebá:
„Dar cum m' oiu gata,

de curențu dîntr-o epistola din parte competente, s'a combinat planul, ca fondul să fie rezervat pentru oportunitatea de a se impărtășa între români și români, — era administratiunea lui, care adă se îndeplinește prin o deputațiune, în care fruntea era un grec din Pest, consiliarul regelui Koenig, și care administratiunea sărbătoare să fie realizată în fiecare an cu o sumă de 2700 fl. adă multă de diuimetate din totu venitul, această administratiune se se de — pentru partea serbească metropolitului din Carlovci, era pentru cea românescă episcopatului din Aradu.

Prin sengură acăsta mesura, adă prin simplificarea și estințirea administratiunii fondului se spăra, și se spăra cu temeu, că se va face o economia destul de mare, ca se se păstrează lăstă profesorilor preparandiali cel puțin la duplu, și se se păstrează și aduce în ceva mai bunu rondu edificiul preparandial din Aradu.

Aci firesc că se nasce mai nainte de totă întrebarea: daca propusă împartire în două parti egale și drăptă și multiambită?

La acăsta întrebare eu nu me sentiu în stare a dă vr'o duslucire; cei ce sunt în astă privință mai bine informati, poftim, să luăm cu opiniunile lor — acum, cand e timpul, cand deputațiunea Asociației din Aradu va avea ocazie, având totodată și chiamarea de a interveni în acăsta cauza la locurile mai naște, decizator.

Ei au numai atâtă se reflectezu din partea-mi la împărțielor propuse că aceea în sine lăsată, fără privință la proporție, și drăptă, și indicată de împregjurară, — ba și chiar de lipsă și folositore. Pentru că nu numai scapa prin ea banii nostri de manipulatiune strânsă, care pară acumă să aibă pre-țatu de neesactă și neconsecuțioasă, pre atâtă de alta parte mai multă numai loru folositore; dar totu prin acăsta separare devine partea neastră în puseniunea dă se înmulță curundu și însemnată.

E adă unu lueru cunoscutu, că în vorbul principalu alu acestui fondu scolaru sunt contribuționile la cari s'a deoblegat la înființarea lui comunitatea ortodoxă; dar asemenea și cunoscutu că partea cea mai mare a comunitatilor noastre, după ce vediua administrare cea rea prin straini, refuză a plăti sumele deoblegate — pana ce nu se va scădea fondul din manile strainilor, cand apoi bucurosu și vor împlini detorintele. Deci fiindu eu convinsu, că comunitatea noastră de locu ce fondul nostru scolaru va fi despărțit de serbi și de manipularea strainilor și datu în mani probate credințioase romane, precum suntu cu securitate cele ce pără adă guvernul diecesanu în Aradu, și precum vor fi de buna săma și ale asistenților ce se vor mai pune langa eppu, — comunitatea noastră dieu, sentindu si precepndu pră bine lipsă și folosulu celu mare naționalu, ce se legă de bunastarea acestui fondu, se vor intrece, și împlini promisiunile facute, și astă fondul nostru în securu timpu să se va urea la o sumă înmulțită său și mai mare.

In modul acăsta fondul nostru, eu ajutoriul lui Ddieu si prin zelul si virtutea noastră va deveni în stare de a corespunde destinației sale în totă privință, cand apoi va fi timpul ca se ne gândim si de lefe său celu pucinu remuneratiuni penteu directorii scăr-

leloru poporale, si de alu patrale profesorii sistemati pentru institutul pedagogic din Arad, dar alu caruia postu tocmă din neajunsă fondului a trebuitu se remana mai totu vacantu.

Adaugu aici pentru cei necunoscuti cu împregjurarile, cumea si profesorii preparandiei serbesci din Zombor si-tragu lefelu totu din amintitele fonduri scolare comune, si le tragu totu în asemenea măsură, ca si ai nostri din Aradu, înse profesorilor serbesci de multă lăsă a facutu ajutoriul de lipsă din alta parte, adă unele comune orasienesci însemnată si provediute cu venituri mari, li-ai votat si li respondu de multi ani regulatul sume de multe sute de florini, fară de cari ajutorie nici cără si afiata preparandia din Zombor în timpul mai nou barbat calificati pentru împlinirea posturilor devenite vacante, după cum la unu casu de lipsă, cu condițiile de adă, de securu n'amu nici noi profesori pentru institutul nostru din Aradu.

Nu me indoiesc astă dara, că binemeritatii barbati chiamati de a lucra în astă privință se vor nisa din respozitori ca so execuție în tentiunile bune ale asestui planu după dreptate în interesulu culturii noastre naționale.

Nu intr' altu chipu am doru, si abuna săma va acceptă fiecare romanu binesentitoriu, ca împreuna cu partea noastră din fondurile scolare, — fiindu că sta sub aceeași administratiune si fundațiunica Balla-i-ana, se se tragă si aceea de sub manipulatiunica strânsă, care întrăvintăza acăsta fundațiune destinată de o potrivă si pentru romani, mai totu numai în interesulu serbilor, prin urmare contra în tentiunilor nobile ale fondatorului romanu!

Pesta in 24 januarie 1867.

(+) Era domnesc o linisă neindatinată în capitală, atenționa toturoră și tientita spre Viena, de unde se ascăpta sosirea anunțatoriu-lui de împlinirea dorintelor magiare, parintii patriei — deputați odihnescu, său și-cauta recreație cari cum potu, celoru mai mulți însoțe li s'a urit de acestu „dole far niente“, numai eci „doi trei“ din Transilvania se arăta — mai nepăsatori, căci loru li totu atâtă, ori este lueru la dieta, ori ba, diurnele curgure regulat, apoi cele latte mergu de sine; — lui Deák inea totu mai sosescu adresa de incredere mai de iei, mai de colé, dar abună săma si elu pucinu protiu li atrbuie, căci scic bine catu de lesne „se facu“ aceste, de aceea nici nu se pre falește cu ele, ci le pune peste cele latte, numai cate-o dată candu vine vre-ună mai momentosă — precum a fostu mai deunadi cea din cerculu Vingardului din Transilvania — facă dsa ca se se publice, se vădă lumea că și romani (?) sunt de politică lui si inea romani din Transilvania, ceea ce inse și anevoia de credință, de ora ce nici Pap Simon din Maramuresu nu se tiene de partidă lui Deák cu totă că în timpul alegerei sale — se jură că va merge totu pe calea „inteleptului național“ pentru care neconsecintia acumă alegatorii sci precum audu vreul se-i trimisă votu de neincredere. Era unu tablou mititelu, dar naturalu din viță politica ce domnescă acumă în capitală și astă dicindu în totă tiără, — totu conjecturi, combinari, speranțe, nepasari, intrigă si alte multe vorbe găle si usioare,

făcu elemintele vietiei noastre constituționale în care traim.

Dietă nu vră se lucre pana nu se denușe ministeriul, numai unele comisiuni se mai aduna candu si candu dora si de urită casă trăea timpul.

Si șă sunt cauzele tieriei atâtă de bine asidiate că dietă n'are ce lucru? Se dice că dietă nu poate lucra pana nu e introdusa constituție, dar ar trebui se presupunem că conducătorii naționale magiare sunt forte incredibili si scurti la vedere daca nu se potu elibera de acelu visu, că constituție din 48 facuta în pripă si sub impresiunea partidei revoluționare sără potă introduce acum în totă întregitatea ei cu totă insușirile-i bune si defectele-i strătore pentru tiără.

Ni aducem bine a minte că pe candu era Schmerling la potere, foile magiare adeseori accentua că numai se se mai deschida o data dietă, apoi daca nici nu vor avea timpu pentru altele dar cauza naționalităilor abună să vor decide. Era acumă dietă are ocazie si timpul ca se facă acăstă, înse respectivii domini în prezintă tacu tacerea pescelui, — pe candu dieu bine ar fi si pentru domnialor ca se indeșulește odata pretensiunile drepte ale naționalităilor, căci se potu inselă magiare în acea calculație egoistă, că daca se va inființa ministeriul magiaru — *lesne vor astupă gurile naționalităilor!*

Pesta 25 jan. n. 1867.

(u) Dile Redactor! Am a-ți aduce la conocișterea, cumea esmisii reunii deputaților romani, dimpreuna ce ceia ai reunii deputaților serbi pentru *combinarea unui proiectu de lege comună în cauza naționalităilor și limbelor patriei*, după multe si dese conferințe, ce tinuta de vr'o optu dile incă, ieri săra-si încheiara lucrarea, stabilindu în buna contielegere proiectul comunu, celu dorit.

Pre catu am pututu intielege din personala bine informata, în combinatul nou proiectu, pre care lă compus membrulu Babesiu, său sortatul cu mare diliginta materiale si s'a insirat în celu mai potrivit rondu în 12 paragrafi. S'a bagat în acesti 12 §§ totă cato s'a afiata bune si corespondentorie în cunoștele proiecte speciale ale deputaților romani si serbi si acelea s'a completat cu inca multe nuoane aduse, si pre totă intemplarea acestu nou proiectu cuprinde multă mai multă, de catu ce a cuprinsu proiectele speciale, era anume proiectul serbilor. Audu laudandu armonia, ce a domnuit între esmisii nostri si ai serbilor. Partea cea mai mare din proiectu se se fie stăverită in unanimitate; pră putine dispute si fie rezultatul majorității si — numai unu uniu punctu se fie remasă nedecisă între romani si serbi, apoi mai cu săma acestu punctu e, carele me indemna a-ți serie astă data, pentru că de temporiu se-lu supunu la judecată publică. In proiectul cestu nou adă, după cum sum informatu, prin totă viță publică naționalitatea merge alătura cu limbă. Deci esmisii nostri Babesiu si Hodosiu dorescu a dă tuturor cercurilor victiei publice, de dios pana sus, caracterul si limbă respectivelor naționalități — după principiul majorității numerice de susfete; prin urmare ei pretindu, ca si cercurile

administrative si judecătele cercuale se aiba naționalitatea si limbă majorității populației desele, precandu ambii esmisi serbi sustinu, că cercurile neformante individualitate comunale de sine, ci fiindu numai espuse a le comitatului, ar avea se se tinea de naționalitatea si limbă comitatului. — Asupra acestui punctu asiadar vor avea a decide conferințele plenare. Eu totusi nu potu a nu observă acă din parte-mi, că mi se pare lucru si curiosu si anomalu, că d. e. unu cereu romanu într'unu comitat nemtescu său serbescu său magiaru se nu se chiame *cercu romanu* si se nu aiba limbă poporului de oficial.

In catu despre procederea mai de parte cu proiectul nou-combinat, asică, se dice, că acelă cu incepătul septembriei viitorie se va propune si desbată in conferințe plenare intruite. Spre scopul acestă se se fie si provocat toti domnii deputați ce lipsescu din Pesta ca pana pre poimane nesmintit se se infiatisize. Atâtă pentru astă data despre acestu momentosu obieptu. —

VARIETATI

Rogare catra onorabile domne romane!

Secetă cea mare ce a domnită in România anul trecut, si a careia urmare e fărămetea de estiu ce bantue pretotindene clasele munclorilor de pamant, indemnă multe inimi romane spre ajutorarea celor suferitori.

Cred, onorabile domne, că dvăstre sensibili impreuna cu mine dorcea si compatimirea pentru cei suferitori, Vi aduci a minte că si ei avura compatimire pentru noi candu anul 1864 ceară cu ascemene suferintă poporului roman din Banat. Ei ne ajutorara atunci in lipsele noastre: Acumă ei sunt in lipse, si este a nostra sacra detoria a areată sentimentele noastre pentru ei.

De aceea me adresezu catra dvăstre, onorabile domne, ca fie care după inspirație inimii sale se binevoiesc a darău cate unu lueru de mana, ca apoi totă aceste obiecte se le adunămu si pe 10 martiu a. c. s. v. se le potem trimite la București, unde este unu comitetu care pune asemenea obiecte la loteria, pentru a imparti venitul loteriei intre suferitori.

Daca acăsta rogare va gasi resunet in inimile domnelor romane din cîte de Carpati, si vor voi se ajutore cu daruri pe frati suferitori, le rogu ca se binevoiesc a mi le trimite pana la terminul numit, si eu me obligu a le spedă la București la locul destinatilor lor, totodata voiu face aretare in publicu prin jurnale despre totă cate voi fi primiti si primurare si espedat.

Viena 14 januarie 1867.

Aspasia B. G. Popovits.
(Alter Fleischmarkt Nr. 15.)

O Pe candu fusese regele Prusiei in Praga, cu ocazia resbelului din vîră trecută, se latise faimă că a plecatu foră se plătescă la otelul ceca ce detoriă. Proprietariul otelului să a infiatisat in lunile trecute naintea comisiunii imperiale insarcinate cu constatarea daunelor in urmarea bataliei, aretă pretensiunile sale pentru locuințe, bucate scl. servite regelui, cerendu se fie desdaunat de catra statu. Audindu-se despe aceste la Berolinu, maresalul de curte alu regelui prusescu — precum ne informă „Bohemia“ — trimise o sută de ta-

Ori de bucurie,
Ori de gălăție?
„Nici de bucurie,
Nici de gălăție!“

III.

Si-amendoi plecara
Era 'n a loru tiără, —
D' abiă au porțu,
Pasarea-a venită,
In prejma-a sburată,
Si ea a cantat:
„Negru foiomiu,
Pórta mortu pe viu!“
Voichită-a audiă,
Pe frate 'ntrebă:
„N' audi paseriu'a?
Cobea haratuică,
Canta cumea vîii
Ambla adă cu mortii!“
Constantinu dicea:
„Asia-i cantarea sa!“
Ne vrendu elu a-i spune,
Pasarea se punte

Pe drumu innainte
Totu cu-asiă cuvinte:
„Negru foiomiu,
Pórta mortu pe viu!
„Frate Constantine!
Dieu, astă nu-i bine!“
Constantinu dicea:
„Dulce sor'a mea!
Nu fii creditoré,
Pasarea, ce sbóra
Dóra-i cobitoré,
Nu graiesce dreptu,
Căci mo vedi destoptu!“
Candu asiă dicea,
La satu ajungea,
Dá 'n vale de satu,
Frate-a cuventat:
„Sora! fii cu minte
Si mergi tu 'nnainte,
Cas'a o cunosei,
Cocostoreu pe cosiu,
Din afar' eu varu,
L'intru cu amaru, —
Că eu mergu la frati

Ce-su indepartați!“
Si elu s'a facutu
De locu nevediutu!
IV.
Voichită-a ajungea,
La usia batea:
„Mumitia, mumitia!
Deschide-mi usitia.“
Mam'a audiă,
Apoi i' graia:
„Ciumitia ciumitia!
Du-te din usitia.
Cati prunci am avutu,
Toti tu i'ai pascutu,
Numai eu-am remasă
Se fiu de necazu!“
„Mumitia, mumitia!
Deschide-mi usitia,
Că eu am venită,
Pe cum m'ai posfătu
Numai la 'ntalnită, —
Constantinu mi-a disu,
Că tu l'ai trimis!“

Mam'a sa dicea:
„Taci tu ciuma rea!
Dara, se-ti spunu totu,
Constantinu e mortu
De trei sprecc luni, —
Ce mintiuni mi spuni,
Că eu l'am manatu,
Si elu te-a chiamat!“
„Mamitia, mamitia
Eu-su a ta voichită!“
„Ciuma! că nu-ti credu,
Pana nu te vedu!“
„Daca nu me credi,
Vina se me vedi!“
Mam'a se sculă,
Usi'a-o deseuia,
Fara de cuventu, — —
Dar josu la pamant
Voichită-a e mórtă,
Si e rece totă. —
Mam'a móre 'ndata,
Langa a sa făta!“

